



Savings and Investment

ปีที่ 2 ฉบับที่ 36 ประจำเดือนกรกฎาคม 2558

การลงทุนในเด็ก

สุภาพร คนคล่อง

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่วนประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนหนุ่มสาวหรือกำลังแรงงานมีจำนวนน้อยลง แต่ต้องรับหน้าที่ดูแลผู้สูงวัยที่จำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชากรวัยทำงานของไทยจะต้องมีคุณภาพสูงขึ้น



ถึงเวลาแล้วที่ไทยจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาเด็กที่จะโตขึ้นเป็นกำลังแรงงานที่มีศักยภาพของประเทศ เริ่มตั้งแต่การเล็งดูการลงทุนด้านการศึกษา การอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเน้นปลูกฝังอบรมความรู้ ทักษะและค่านิยมตั้งแต่เด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่วัยทำงานเพื่อเป็นกำลังสำคัญของประเทศ



ขอขอบคุณ
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายการออมและการลงทุน
สำหรับข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่กำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยองค์การสหประชาชาติได้ให้นิยามว่าประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปในสัดส่วนเกิน 10% หรือมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปเกิน 7% ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) เมื่อสัดส่วนประชากรที่มีอายุ 60 ปีเพิ่มเป็น 20% และอายุ 65 ปีขึ้นไป เพิ่มเป็น 14% สำหรับประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี 2548 คือ มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป 10.5% และจากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2543-2573 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 15.7% ในปี 2573 ส่วนประชากรวัยเด็ก (0-14 ปีขึ้นไป) มีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็วจาก 24.6% ในปี 2543 เหลือ 11.2% ในปี 2573 ขณะที่ผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง* ในระหว่างที่จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อัตราการเกิดกลับอยู่ในอัตราที่ต่ำ เมื่อรวมอัตราประชากรผู้สูงวัยที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและอัตราการเกิดที่ยังคงต่ำอยู่ จะทำให้มีคณหนุ่มสาวหรือกำลังแรงงานมีจำนวนน้อยลง แต่ต้องรับหน้าที่ดูแลผู้สูงวัยที่จำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชากรวัยทำงานของเราจะต้องมีคุณภาพสูงขึ้น

ถึงเวลาแล้วที่ประเทศจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กที่จะโตขึ้นเป็นกำลังแรงงานที่มีศักยภาพของประเทศ จากทฤษฎีทุนมนุษย์จะให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาทุนมนุษย์เริ่มตั้งแต่การเลี้ยงดูครรภ์มารดา ทารก เด็กและเยาวชน การลงทุนด้านการศึกษา การอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเน้นความสำคัญของการปลูกฝังอบรมความรู้ ทักษะและค่านิยมในตัวบุคคลตั้งแต่เด็ก เยาวชนจนถึงเป็นผู้ใหญ่ในวัยทำงาน

แต่ความสามารถของแต่ละครัวเรือนที่จะลงทุนในตัวเด็กแตกต่างกันตามสถานะทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้เริ่มตั้งแต่วัยทารก ช่วงเวลาสองสามปีแรกของชีวิตถือเป็นรากฐานของการพัฒนา หากขาดอาหารและโภชนาการที่เหมาะสม มีโรคภัยไข้เจ็บเรื้อรังและขาดการกระตุ้นอย่างเหมาะสมในช่วงขวบปีแรกๆ จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาโครงสร้างและการทำงานของสมองทำให้พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้และอารมณ์ได้ไม่ดีพอ ซึ่งจะมีผลต่อเด็กไปชั่วชีวิต แต่ความแตกต่างของสถานะทางเศรษฐกิจอาจจะทำให้การพัฒนาทุนมนุษย์มีปัญหาเหลื่อมล้ำอย่างมากระหว่างคนรวยคนจน ตามหลักที่ควรจะเป็นถือเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะสร้างความเป็นธรรม โดยการจัดตั้งโครงการบรรเทาความยากจนต่างๆ เช่น เงินอุดหนุนให้เปล่าเพื่อการเลี้ยงดูบุตร การเลี้ยงอาหารกลางวันแก่เด็กนักเรียนยากจน หรือจัดตั้งกองทุนขยายโอกาสทางการศึกษาให้เด็กยากจนโดยการสร้างแรงจูงใจและวินัยทางการเงินเพื่อให้ครอบครัวหันมาลงทุนกับสุขภาพอนามัยและการศึกษาของเด็กมากยิ่งขึ้นอีกด้วย ■

*ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ